

DATO: 02.07.2021

وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَغُلَّ وَمَنْ يَغْلُلْ يَأْتِ بِمَا غَلَّ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
ثُمَّ تُؤْفَى كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ.
وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
لَا يَأْخُذُ أَحَدٌ شَيْئًا مِنَ الْأَرْضِ بِغَيْرِ حَقِّهِ إِلَّا طَوَّقَهُ اللَّهُ إِلَى سَبْعِ
أَرْضِينَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ.

INDIVIDETS OG ALLMENNHETENS RETTIGHETER

Kjære muslimer!

En dag spurte profeten vår sine ashab;
«Vet dere hvem som er muflis [bankerott]?»
De som var der svarte slik; «Det er de som har
mistet sine eiendommer, de som har gått
konkurs, o' Rasullullah.» Deretter sa profeten
(fvmh) slik; «Tvert imot er det følgende
person som er den sanne muflis; På
dommedagen kommer personen med
bønnene han har utført, fastene han har
fastet og zakah [velferdsskatten] han har gitt,
men mens han levde hadde han bannet til
én, bakvasket [framsatt injurier mot] en
annen, brukt en annens eiendom uten
tillatelse, skadet eller drept den ene og slått
den andre. Til gjengjeld for disse urettene
personen har begått blir de gode
gjeringene hans overført fra han til
rettighetshaverne. Hvis han går tom for
gode gjerninger før oppgjøret er over,
kommer han til å få syndene til de
menneskene han har gjort urett mot, og
deretter blir han kastet til helvetet.»¹

Ærede troende!

Mennesket holdes ansvarlig overfor
Allah og overfor mennesker. Når vi har en
mangel i våre plikter overfor Allah, prøver vi å
be om tilgivelse fra Han. Men tjenerens
[individets] rettigheter er noe som vi må passe
veldig godt på.

Mennesker har rett til sikkerhet og liv
fra det øyeblikket de blir opplevet i livmoren.
Menneskets liv, eiendom, frihet og ære er
urørlig. Å fornærme andres verdier, ærekrenke
andres navn, skade andres rykter med løgn og
bakvaskelse er blant de viktigste
rettighetsbruddene. En muslim må unngå

oppførsel som kommer til å skade en annen på
psykologisk måte. I denne forbindelse sier
profeten vår: «En muslim er en person, hvis
hånd og tunge andre er trygge fra.»²

Kjære muslimer!

Området der den enkelte tjenerens
[individets] rett møter samfunnet, er
allmenhetens rettigheter. Parker, moskeer,
transportkjøretøy o.l. steder som er laget for
menneskers bruk, naturen vår der vi puster
luften, havet vårt og det naturlige miljøet hvor
vi holder piknik er steder der allmenhetenes
rettigheter gjelder. Å beskytte disse stedene og
la dem være rene er blant våre plikter. Den som
skader dem, blir betegnet som «de som
forgriper seg på rettighetene til foreldreløse
barn (som ennå ikke er født)» i et anatolisk
uttrykk, og oppgjørets time i det hinsidige livet
vil være veldig vanskelig for dem. Vår Herre
har sagt slik; «Og hvem som enn forråder det
betrodde, allmenhetenes eiendom, vil på
oppstandelsens dag komme med synden til
det han har forrådt hengende rundt halsen
sin. Så vil enhver person få fullt igjen for
sine handlinger, og det vil ikke bli gjort noe
urett.»³

Ærede muslimer!

La oss ikke glemme at relasjoner basert
på rettferdighet med især våre nærmeste
slektninger og andre rundt oss, vil lede til fred
i denne verden og frelse i den hinsidige
verdenen. La oss unngå å krenke alle typer
menneskerettigheter i det private livet vårt. La
oss ta hensyn til allmenhetenes rettigheter med
tanke på rettighetene til «ufødte» foreldreløse
barn. Fordi krenkelsen av offentlighetens
rettigheter og skade på offentlig eiendom er
ensbetydende med å krenke rettighetene til
tusenvise av personer. La oss leve med viten om
at enhver god gjerning kommer med sin
belønning, og at enhver uaktsomhet og feil vil
krenke individets og allmenhetens rettigheter.

¹ Muslim, Birr, 59.

² Buhari, 256.

³ Âl-i Imrân, 3/161.